21/08/19 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମହାନ ଆତ୍ମା ସେହିମାନେ ଯେଉଁମାନେ କି ସାରା ବିଶ୍ୱର ସେବା କରୁଥିବେ, ବହୁତଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରୁଥିବେ, ଆରାମ ପସନ୍ଦ ହୋଇନଥିବେ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନେ କେଉଁ ଭଳି କଥା କେବେ ବି କହିପାରିବ ନାହିଁ ?

ଉତ୍ତର:- ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଏଭଳି କେବେ ବି କହିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଆମର ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ଆମେ ତ ସିଧାସଳଖ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛୁ । କାରଣ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ବିନା ତୁମେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବୋଲାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ବ୍ରହ୍ମାମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ନୁହଁନ୍ତି ସେମାନେ ଶୂଦ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଶୂଦ୍ର କେବେହେଲେ ଦେବତା ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ରୁହାନୀ ବାବା ବସି ଏହି ଦାଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ଅଥବା ପ୍ରଦର୍ଶନୀର ଉଦଘାଟନ କରାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଉଦଘାଟନ ତ ଅବିନାଶୀ ପିତା କେବେଠାରୁ କରି ସାରିଛନ୍ତି । ଏବେ ଏହାର ଶାଖା ଅଥବା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପିତ ହେଉଛି । ପାଠଶାଳା ତ ବହୁତ ହେବା ଦରକାର ନା । ଏହା ତ ଗୋଟିଏ ପାଠଶାଳା ଅଟେ ଯେଉଁଠାରେ ବାବା ରହୁଛନ୍ତି, ଏହାର ନାମ ରଖିଛନ୍ତି ମଧୁବନ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ମଧୁବନରେ ସର୍ବଦା ମୁରଲୀ ବାଜିଥାଏ । କାହାର ? ଭଗବାନଙ୍କର । ତେବେ ଭଗବାନ ତ ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାର । କିନ୍ତୁ ମୁରଲୀ ଏହି ସାକାର ରଥ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ନାମ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରଥ ରଖିଛନ୍ତି । ଏକଥା ତ କେହି ବି ବୁଝିପାରିବେ । ଏହାଙ୍କର ଶରୀରରେ ବାବା ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି, ଏକଥା ତ ତୁମେମାନେ ହିଁ ବୁଝୁଛ । ଆଉ କେହି ବି ନା ରଚୟିତାଙ୍କୁ, ନା ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । କେବଳ ଗଭର୍ଣ୍ଣର ଆଦି ବଡ ଲୋକ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦଘାଟନ କରାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ସର୍ବଦା ଲେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଯାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦଘାଟନ କରାଉଛ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କ ପରିଚୟ ଦେବା ଉଚିତ୍ ଯେ - ବାବା କିପରି ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପିତ ହେଉଛି । କାହା ନା କାହା ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଏପରି ବୁଝାଇବା ଦ୍ୱାରା ସେ ଆତ୍ମାର କଲ୍ୟାଣ ହୋଇଯିବ । କିଛି ହେଲେ ତ' ବୁଝିବେ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତିର ରାଜ୍ୟ ଅଥବା ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହେଉଛି । ଏହାର ଉଦଘାଟନ ତ ହୋଇସାରିଛି । ଏବେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପିତ ହେଉଛି । ଯେପରି ବ୍ୟାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଖୋଲିଥାଏ । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଆସି ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ପାଖରେ ହିଁ ଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯାଉଛି । ରୁହାନୀ ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ହିଁ ଏହି ରୁହାନୀ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଯିଏକି ଆସି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ହେ ପିଲାମାନେ, ହେ ଆତ୍ମାମାନେ, ତୁମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବ । ଆତ୍ମା ନାମ ତ ସାଧାରଣ ଅଟେ । ମହାନ୍ ଆତ୍ମା, ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା, ପାପ ଆତ୍ମା କୁହାଯାଇଥାଏ ନା । ତେଣୁ ଆତ୍ମାକୁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବାବା ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା କାହିଁକି ଆସିବେ ? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ । ପୁଣି ଆମକୁ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଆସିବାକୁ ହେବ । ଏହାକୁ ବିଶ୍ୱ ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳର ପୁନରାବୃତ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ହିଁ ନୂଆ ଅଥବା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ହୋଇଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ନୂଆ ଦୁନିଆ ରଚନା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବିନା ତ ଦୁନିଆର ଅବସ୍ଥିତି ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ଯାହାର ଏବେ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଶୂଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ । ମୁଁ ପୁଣି ତୁମକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି କଥା ଶୁଣାଇପାରିବ ଯେ ବାବା ଏହିଭଳି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ କିପରି ଯାଇପାରିବ । ଏବେ ତ ତୁମର ଆତ୍ମା ପତିତ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛି, ଆତ୍ମାକୁ ଏବେ ନିର୍ବିକାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପର ବୋଝ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ରହିଛି । ପାପ କେବେଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି, ବାବା କେତେ ବର୍ଷ ପାଇଁ ତୁମକୁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା କରୁଛନ୍ତି ? ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଏବେ ଜାଣୁଛ । ୨୧ ଜନ୍ମ ତୁମେ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ରହୁଛ ପୁଣି ପାପ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଉଛ । ଯେଉଁଠାରେ ପାପ ହୋଇଥାଏ ସେଠାରେ ଦୁଃଖ ହିଁ ହେବ । ପାପ କ'ଣ ? ତାହା ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମତଃ ତୁମେ ଧର୍ମର ଗ୍ଲାନୀ କରୁଛ । ତୁମେ କେତେ ପତିତ ହୋଇଗଲଣି । ମୋତେ ତୁମେ ଡାକି ଆସୁଛ - ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ତେଣୁ ଏବେ ମୁଁ ଆସିଛି । ପବିତ୍ର କରୁଥିବା ବାବାଙ୍କୁ ତୁମେ ଗାଳି ଦେଇ, ଗ୍ଲାନୀ କରିଛ ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ପାପ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଇଛ । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ହେ ପ୍ରଭୁ ମୁଁ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପୀ ଅଟେ, ତୁମେ ଆସି ପବିତ୍ର କରାଅ । ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି କି ଯିଏ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ହିଁ ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତରେ ମୁଁ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ବାବା କେତେ ଜନ୍ମକୁ ବହୁତ ଜନ୍ମ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି, ପିଲାମାନେ ୮୪ ଜନ୍ମକୁ । ଯିଏ ପ୍ରଥମେ ଆସୁଛନ୍ତି, ସିଏ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ତ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏଠାକୁ ତୁମେ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ ଆସୁଛ । ବାବା ସତ୍ୟ ନାରାୟଣଙ୍କର କାହାଣୀ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । କେବେ କ'ଣ କିଏ ରାମ-ସୀତା ହେବାର କାହାଣୀ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି କି ? ତାଙ୍କର ଗ୍ଲାନୀ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ନରରୁ ନାରାୟଣ ଏବଂ ନାରୀରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ କରୁଛନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କର କେବେ କେହି ନିନ୍ଦା କରୁନାହାଁନ୍ତି । ବାବା

କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଦୁଇ ରୂପ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଅଟନ୍ତି । ଛୋଟ ବୟସରେ ଏମାନେ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଥିଲେ । ଇଏ ପରସ୍ପର ଭାଇ-ଭଉଣୀ ନଥିଲେ । ଅଲଗା-ଅଲଗା ରାଜାମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଥିଲେ, ସିଏ ମହାରାଜକୁମାର, ଇଏ ମହାରାଜକୁମାରୀ । ଯାହାଙ୍କୁ ସ୍ୱୟଂମ୍ବର ପରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ କୁହାଯାଉଛି । ଏସବୁ କଥା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଏସବୁ କଥା ଯାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ଥିବ ତାଙ୍କରି ବୁଦ୍ଧିରେ ହିଁ ଆସିବ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ, ରାଧା-କୃଷ୍ଣ ଆଦି ସମସ୍ତଙ୍କର ମନ୍ଦିର ଅଛି, ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମନ୍ଦିର ରହିଛି, ଯାହାକୁ ନର-ନାରାୟଣଙ୍କର ମନ୍ଦିର କହିଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଅଲଗା-ଅଲଗା ମନ୍ଦିର ରହିଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମନ୍ଦିର ଅଛି । ବ୍ରହ୍ମା ଦେବତାୟ ନମଃ, ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ଶିବ ପରମାତ୍ମାୟ ନମଃ ତେବେ ଏହା ତ ଅଲଗା ହୋଇଗଲା ନା । ଦେବତାମାନଙ୍କୁ କ'ଣ କେବେ ଭଗବାନ ବୋଲି କହିବା କି! ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ପ୍ରଥମେ ଯାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦଘାଟନ କରାଇବାର ଅଛି ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ଅର୍ଥେ ଭଗବାନ ମୂଳଦୁଆ ସ୍ଥାପନ କରିସାରିଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟରେ ଥିଲା ନା । ଏମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗର ମାଲିକ ଥିଲେ ନା । ତେବେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନରରୁ ନାରାୟଣ, ନାରୀରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଗଡ଼୍ଲୀ ୟୁନିଭରସିଟି ଅଥବା ଈଶ୍ୱରୀୟ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଟେ । ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ନାମ ତ ବହୁତ ରଖିଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହା କୌଣସି ବିଶ୍ୱର ବିଦ୍ୟାଳୟ ନୁହେଁ । ସାରା ବିଶ୍ୱ ତ ୟୁନିଭର୍ସ ହୋଇଗଲା । ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଅବିନାଶୀ ପିତା ଏକମାତ୍ର ବିଶ୍ୱ-ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବିଶ୍ୱକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଏହା କେବଳ ଏକମାତ୍ର ବିଶ୍ୱ-ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଟେ, ଯାହାକୁ ବାବା ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଆମେ ସାରା ବିଶ୍ୱର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିଧାମ, ସୁଖଧାମ ନେଇଯାଉଛୁ ତେଣୁ ଏହାକୁ ଈଶ୍ୱରୀୟ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ କୁହାଯାଉଛି । ଈଶ୍ୱର ଆସି ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତିର ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି । କେଉଁଠି ବାବାଙ୍କର କଥା କେଉଁଠି ପୁଣି ଏମାନେ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ବୋଲି କହି ଦେଉଛନ୍ତି । ୟୁନିଭର୍ସ ଅର୍ଥାତ୍ ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା - ଏହା ତ ବାବାଙ୍କର ହିଁ କାମ ଅଟେ । ଆମକୁ ଏହି ନାମ ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଉନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ନିଜେ ଏହି ନାମ ରଖୁଛନ୍ତି । ଏହା ତ ତୁମକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ସେମାନେ ତ ପ୍ରଥମେ ବୁଝିବେ ନାହିଁ । କୁହ, ଆମର ନାମ ହେଲା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ । ଏହାଙ୍କର ନାମ ବ୍ରହ୍ମା ସେତେବେଳେ ରଖାଗଲା ଯେବେ ବାବା ଆସି ଏହାକୁ ନିଜର ରଥ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କଲେ । ପ୍ରଜାପିତା ନାମ ତ ବିଖ୍ୟାତ ଅଟେ ନା । ସିଏ ଆସିଲେ କେଉଁଠାରୁ ? ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ କ'ଣ ? ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଦେବତା ରୂପରେ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ନା । ଦେବତାମାନଙ୍କର ପିତା ତ ନିଶ୍ଚିତ ପରମାତ୍ମା ହିଁ ହୋଇଥିବେ । ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ରଚୟିତା, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ରଚନା ବୋଲି କହିବା । ତାଙ୍କ ପିତା ହେଲେ ଶିବବାବା, ସିଏ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଏହାଙ୍କର ପରିଚୟ ତୁମକୁ ଦେଉଛି ।

ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ - ଏହା ହେଲା ଈଶ୍ୱରୀୟ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଡାକୁଛ ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ଆସି ଆମକୁ ପତିତରୁ ପାବନ କରାଅ । ତେଣୁ ହେ ପିଲାମାନେ, ହେ ଆତ୍ମାମାନେ, ତୁମେ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ପତିତରୁ ପାବନ ହୋଇଯିବ । ମନମନାଭବ ଅକ୍ଷର ତ ଗୀତାର ହିଁ ଅଟେ । ଭଗବାନ ଏକମାତ୍ର ଜ୍ଞାନର-ସାଗର ପତିତପାବନ ଅଟନ୍ତି, କୃଷ୍ଣ ତ ପତିତ-ପାବନ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସିଏ ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ପତିତ ଦୁନିଆକୁ କେବଳ ପତିତ-ପାବନ ବାବା ହିଁ ଆସିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏବେ ମୋତେ ମନେପକାଅ ତେବେ ତୁମର ପାପ ଭସ୍ମ ହେବ । ଏହା କେତେ ସହଜ କଥା । ଭଗବାନୁବାଚ ଅକ୍ଷର ନିଶ୍ଚିତ କହିବାକୁ ପଡିବ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା କହୁଛନ୍ତି କାମ ବିକାର ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ଆଗରୁ ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ ଥିଲା, ଏବେ ବିକାରୀ ଦୁନିଆ ହୋଇଗଲାଣି । ଏଠାରେ ଦୁଃଖ ହିଁ ଦୁଃଖ ରହିଛି । ନିର୍ବିକାରୀ ହେଲେ ପୁଣି ସୁଖ ହିଁ ସୁଖ ହେବ । ତେଣୁ ଏହି କଥା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ଭଗବାନୁବାଚ କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ଏହା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଜଗତଜିତ୍ ହେବ । ତେଣୁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଅ । ଆମେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେପକାଉଛୁ । ଯେପରି କୌଣସି କଲେଜ ସ୍ଥାପନା କଲେ ତା'ର ଉଦଘାଟନ କରାଇଥା'ନ୍ତି ନା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ କଲେଜ ଅଟେ, ଏଠାରେ ଅନେକ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ରହିଛି । ସେଣ୍ଟରରେ ନିର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷକ ନିଯୁକ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଖିଆଲ ରଖିବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ନୂଆ-ନୂଆ ସେବାକେନ୍ଦ୍ରରେ ଭଲ-ଭଲ ବ୍ରାହ୍ମଣୀମାନଙ୍କୁ ରଖିଥା'ନ୍ତି ଏହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଜଲଦି-ଜଲଦି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରି ପୁଣି ଅନ୍ୟ ସେବାକେନ୍ଦ୍ରକୁ ଯିବେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ । ଦେଖୁଛନ୍ତି କିଏ-କିଏ ଠିକ୍ ଭାବରେ ମୁରଲୀ ପଢି ଶୁଣାଇପାରିବେ, ବୁଝାଇପାରିବେ ତେବେ ତାଙ୍କୁ କହିବେ ଯେ ଏବେ ତୁମେ ଏଠାରେ ରହି କ୍ଲାସ କରାଅ । ଏହିଭଳି ଟ୍ରାଏଲ କରି ତାଙ୍କୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦେଇ ଅନ୍ୟସ୍ଥାନକୁ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଯିବା ଉଚିତ୍ । ବ୍ରାହ୍ମଣୀମାନଙ୍କର କାମ ହେଲା ଗୋଟିଏ ସେବାକେନ୍ଦ୍ରକୁ ସଶକ୍ତ କରି ପୁଣି ଯାଇ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନ କରିବା । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଟିଚର ୧୦-୨୦ ସେଣ୍ଟର ସ୍ଥାପନ କରିବା ଦରକାର । ବହୁତ ସେବା କରିବା ଦରକାର । ଦୋକାନ ଅର୍ଥାତ୍ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲି, ନିଜ ସମାନ କରି କାହାକୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦେଇ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ସେବା ନିମନ୍ତେ ଚାଲିଯିବା ଉଚିତ୍ । ମନରେ ଆସିବା ଦରକାର -- କାହାକୁ ନିଜ ସମାନ କରି ଗଢ଼ି ପୁଣି ଅନ୍ୟ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନ କରିବି । କିନ୍ତୁ ବିରଳ ଏଭଳି କେହି ସଚ୍ଚୋଟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ସେହିମାନଙ୍କୁ ମହାନ୍ ଆତ୍ମା କୁହାଯିବ ସିଏ ସାରା ବିଶ୍ୱର ସେବା କରିଥା'ନ୍ତି ଗୋଟିଏ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନ କରି, ନିଜ ସମାନ କରି, ପୁଣି ଆଉ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ରହିଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଆଚ୍ଛା, ଯଦି କାହାକୁ ବୁଝାଇ ପାରୁନାହିଁ ତେବେ ଅନ୍ୟ ସେବା କର । ଏଥିରେ ଦେହ-ଅଭିମାନ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ମୁଁ ତ ବଡଲୋକ ଘରୁ ଆସିଛି । ଏ କାମ କରିବି, କିପରି କରିବି... ମୋତେ କଷ୍ଟ ହେବ, ସାଧାରଣ

ସେବା କଲେ ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କରିଥାଆନ୍ତି, ଏହାକୁ ଦେହ ଅଭିମାନ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଟିକିଏ ବି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା ଦରକାର ନା । ଯାହା ଦ୍ୱାରା କି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଲେଖିବେ ଯେ ବାବା ଅମୁକ ଆତ୍ମା ଆମକୁ ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଇ ଆମର ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଲେ । ତେଣୁ ସେବାର ପ୍ରମାଣ ମିଳିବା ଦରକାର । ସମସ୍ତେ ଜଣେ-ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ହେବା ଉଚିତ୍ । ପୁଣି ନିଜେ ଲେଖିବେ ଯେ - ବାବା, ମୋ ପଛରେ ଅନେକ ସମ୍ଭାଳିଲାବାଲା ଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ବହୁତଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରି ଗଢ଼ିଛି, ତେଣୁ ମୁଁ ଅନ୍ୟ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିବି । ଏହିଭଳି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଫୁଲ ବୋଲି କହିବା । ଯଦି ସେବା ନ କରିବେ ତେବେ ଫୁଲ କିପରି ହେବେ । ଫୁଲର ମଧ୍ୟ ବଗିଚା ଅଛି ନା ।

ତେଣୁ ଉଦଘାଟନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିବା ଅତିଥିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ଅଟୁ । ଯେଉଁମାନେ କି ଶୂଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇ ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି । ବାବା ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ କୂଳ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ-ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ କୁଳର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ତ ସମସ୍ତେ ଶୂଦ୍ରବର୍ଣ୍ଣର ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବତା ବର୍ଣ୍ଣର ଥିଲେ ପୁଣି କ୍ଷତ୍ରିୟ, ବୈଶ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣର ହେଲେ । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି କେତେ ପଏଣ୍ଟସ୍ ପିଲାମାନେ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବର୍ଣ୍ଣ, ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ... ବ୍ରହ୍ମା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲେ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ବସିଛନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ବ୍ରହ୍ମା ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପନା, କାହାର ? ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର । ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ଆମେ ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ପାଠ ପଢୁଛୁ । ସେମାନେ ତ ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭଗବାନୁବାଚ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି । ତେବେ ଅର୍ଜୁନ କିଏ ଥିଲେ, କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟୁ । ଯଦି କେହି କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ମୋର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ତେବେ ପୁଣି ସିଏ ଦେବତା କିପରି ହେବେ ? ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ହିଁ ହେବେ ନା । ଶିବବାବା ତୁମକୁ କିପରି, କାହା ଦ୍ୱାରା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ? ବ୍ରହ୍ମା ଦ୍ୱାରା କହୁଛନ୍ତି ନା । ତୁମେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ ନା । ସେଥିପାଇଁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ବୋଲାଉଛ । ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ, ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ବ୍ରହ୍ମା ମନେ ପଡିବେ । ଶିବବାବା ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାଠପଢାଉଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାବାବା ମଝିରେ ଅଛନ୍ତି । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବା ବିନା ଦେବତା କିପରି ହୋଇପାରିବ । ମୁଁ ଯେଉଁ ରଥରେ ଆସୁଛି, ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବା ଦରକାର ନା । ସେଥିପାଇଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ବାବା ବୋଲି ନ କହିବା ତେବେ ଆମେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ କିପରି ହେଲୁ । ଯଦି ତୁମେ ନିଜକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବୋଲି ଭାବୁନାହଁ ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ତୁମେ ଶୁଦ୍ର ଅଟ । ଶୁଦ୍ରରୁ ଦେବତା ହେବା ମୁସକିଲ୍ ଅଟେ । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବା ବିନା ଦେବତା କିପରି ହେବ, ଏଥିରେ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡିବାର କିଛି କଥା ନାହିଁ । ତେଣୁ ଉଦଘାଟନକାରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ଏହା ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦଘାଟନ ହୋଇସାରିଛି । ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହୁଛୁ ଯେ କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର ତେବେ ପାପ କଟିଯିବ । ଏହି ବାବା ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି ପୁଣି ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଦେବତା ହୋଇଯିବ । ପିଲାମାନେ ବହୁତ ସେବା କରିପାରିବେ । କୁହ, ଆମେ ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ, ଏବେ କର ବା ନ କର ତୁମର ଇଚ୍ଛା, ଆମେ ତୁମକୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେଇ ଯାଉଛୁ । ଆଉ କୌଣସି ଉପାୟରେ ପବିତ୍ର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେବେ ଫୁରସତ୍ ମିଳୁଛି, ସେବା କର । ସମୟ ତ ବହୁତ ମିଳୁଛି । ଆଚ୍ଛା!

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ନୂଆ ନୂଆ ସେବାକେନ୍ଦ୍ରକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ନୂଆ ନୂଆ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିବାକୁ ହେବ । ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ବସି ରହିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ଦୈବୀ ଫୁଲର ବଗିଚା ତିଆରି କରିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଫୁଲ ଭଳି ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ ଫୁଲ କରିବାକୁ ହେବ । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସେବାରେ ଦେହ-ଅଭିମାନ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ବରଦାନ:- ଦିନଚର୍ଯ୍ୟାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତି ଭାବରେ ଚାଲୁଥିବା ପୂଜ୍ୟ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ହୁଅ । ପୂଜ୍ୟ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା - ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ, ବାଣୀ, କର୍ମ ଏବଂ ସ୍ୱପ୍ନ ଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ ଅର୍ଥ ରହିଥିବ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ କହୁ କହୁ କହିଦେଲି, ପାଟିରୁ ବାହାରି ଗଲା, କରିଦେଲି, ହୋଇଗଲା । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ନିଜର ଦିନଚର୍ଯ୍ୟାର ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ କରିଥା'ନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମର ପୂଜନ ହୋଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂରା ଦିନଚର୍ଯ୍ୟାର ହୋଇଥାଏ । ଉଠିବାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଶୋଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କର୍ମର ଦର୍ଶନ କରିଥା'ନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ହେବାର ଅଛି ତେବେ ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ସର୍ବଦା ବିଜୟୀ ଏବଂ ଅଚଳ ରଖ ।

*** **ଓମ୍ ଶାନ୍ତି** ***